

D'áblovo tajemství

Tom Chalupa

Hedvika Landová

Tom Chalupa
Hedvika Landová

D'áblovo tajemství

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy:

Nelegálním šířením se dopouštíte velkého hříchu. Tento skutek bude navždy vepsán do vaší duše a v říši mrtvých se za něj budete zodpovídat. Bacha na to!

Na knižní sérii **Nebe, peklo, ráj – Ďáblovo tajemství**, 2. díl
spolupracovali:

Obálka a elektronické formáty: © Zuzi Maat

Redakce a korektury: Hedvika Landová

Autor: © Hedvika Landová (www.milujemecestinu.cz)

Autor: © Tom Chalupa (www.tomchalupa.cz)

Vydal: © Tom Chalupa

Elektronické vydání první, květen 2025

ISBN: 978-80-908741-5-2 ePub

ISBN: 978-80-908741-6-9 mobi

ISBN: 978-80-908741-7-6 pdf

Před pár měsíci mi vyšel do nejmenších detailů propracovaný plán. Nechutně bohatý manžel Milan naposledy vydechl a vábívý sen v podobě pohádkového zámku v Karibiku a bezstarostného života nabýval jasných kontur. Kapitán Moudrý z kriminálky mi dokonale zahrnou roli zdrcené a zoufalé mladé vdovy spolkl i s navijákem. Obří hromada prachů – celých šedesát miliard korun – mi po právu měla spadnout do klína. Ale...

Výbuch v manželově luxusním teréňáku, v němž jsem náhodně seděla, mě v pouhých devětadvaceti odeslal do pekla. Když někdo jiný, mému srdci nejbližší osoba, vylepší plán k svému prospěchu, nezbyvá nic jiného než uznat porážku a urychleně se adaptovat v novém prostředí. Jenže do neznáma jsem doputovala chudá jako kostelní myš. Na nic si nestěžuju, minulost nechávám v mysli spát. Hledím vždycky dopředu a zbytečně se neotáčím.

Při příjmu v podzemní říši jsem narazila na charakterově čistého dávného předka Kosmu, který mi nezištně pomohl, a já se do něj časem zamilovala. Na drsnou d'áblovu říši v poměrně pohodovém čtvrtém pražském patře jsem potkala bývalou spolužačku Nad'u, moji dnešní dokonalou pravou ruku. Sblížila jsem se taky s naším dozorcem, roztomilým mazlíkem, a kolem prstu jsem si díky ženským zbraním postupně omotala další rarášky, rarachy a čerty.

Přelouskání rozsáhlého d'áblova zákoníku novicku následně vrhlo vstříc pekelné šedé ekonomice. Sehnala jsem přes postelové hrátky investory, z našich dílen jsem vyhnala zatuchlý středověk a vybavila je moderními mašinami, což slibovalo do budoucna nechutně vysoké zisky. Narovnání nespravedlnosti v podobě pozapomenutého navýšení mezd mi zajistilo přívětivost a respekt jak u našich hlídačů, tak i u všech spoluobyvatel. V pekle jsem našla novou úžasnou a vřelou rodinu. Vír událostí se roztočil jako obří centrifuga, až mě z toho kolikrát rozbolela

hlava. Nevěděla jsem, kam dřív skočit – navzdory tomu mě život zdechlíny zcela naplňoval. A ty slastné, fantasticky sladké orgasmy v hříšném podzemí...

Naše patro zbohatlo, obyvatelé zatoužili po kulturním vyžití po práci, až z toho nějakým nedopatřením vznikl šíleně drahý obří megaprojekt. Moje dokonalé tělo a svody zapůsobily i na šéfa evropských čertů, inteligentního Dadalose, který mi nabídl profinancování výstavby podzemních prostor, kde spolu budou d'áblovi služebníci soupeřit ve sportovních disciplínách. Samo sebou nějaké prostředky pro naše patro hezky po česku odkloní spolehlivá spoluobывatelka, dřívější perfektní defraudantka...

Následovalo zvláštní děsivé setkání v potměných jeskynních chodbách s odporným kocourem Abraxasem, dnes mojí nedílnou součástí a kouzelným zvířecím miláčkem. Nebýt Abraxase, nevčkročím do luxusní losangeleské sekce, osobně nepoznám sexsymbol minulého století, hereckou modlu Marilyn Monroe, svou budoucí intimní přítelkyni. Neskutečné!

Jasně, jela jsem na vlně úspěchu, užívala si jako nikdy dřív, navštívila výstavní podzemní evropské metropole, těšila se na další skvělé dny...

Proč teď nedobrovolně trčím zrovna tady? Osamělá jako ojedinelý šutr ve vyprahlé poušti. Odevzdaně čekám, až mě další písečná bouře zcela zasype a uvrhne do naprosté temnoty. Proč jsem musela poslouchat neskutečné obviňování? Proč ta kudla v mých zádech? V hlavě mi řadí pěkně silné tornádo a tím bláznivým setkáním projíždím znovu a znovu. Slyšela jsem pravdu, nebo lži? Nechci všem těm řečem věřit, to by znamenalo...

Ke zlověstnému oku vířícího tornáda jsem se přiblížila dva týdny po slavnostním otevření našeho kina.

Plyne nedělní dopoledne, sedím na kamenném loži v mojí kobce a hladím kocoura Abraxase po hladké černé srsti. Miláček mi leží na klíně a hlasitě přede. Na protější stěně čtu odpověď výrobce strojů ke zpracování kamene. Při hloubení budoucích jeskynních sportovišť totiž nestíháme drtit obří množství vytěžené horniny. Hromady překáží všude možně, dokonce i v dalších pražských obvodech a patrech. Jediná útěcha: čínští fachmani při dolování narazili na bohaté ložisko zeleného mramoru, v pekle mimořádně vzácnou horninu a pěkně drahý luxus. Hned jsem si vzpomněla na svůj pozemský vábivý sen: na klapot podpatků po mramorové dlažbě mého záměčku v Karibiku. Kredity mi budou v budoucnu na účtu přetékat, proč si za ně nepořídít rozlehlé přepychové sídlo s věžičkami v dovolenkové destinaci? A vychutnávat si v něm uším lahodící zvuk klapajících podpatků.

Z vábivého rozjímání mě vytrhává neznámý přísný hlas. Angličtinu s podivným přízvukem přerušuje ustrašená snaha mého nejmilejšího raráška se s cizincem domluvit. Abraxase opatrně odkládám z klína na zlatavé povlečení, něžně ho naposled pohladím, zvedám se a spěchám k centru dění.

„Copak se tady děje?“ starám se s nasazeným přívětivým úsměvem. Kráčím hlavní chodbou naší sekce k menšímu hloučku u vchodu a prohlížím si vousatého muže, který výškou sotva přesahuje rarášky. Obklopují ho dva neznámí čerti.

Prcek v drahém extravagantním plášti a rudý v obličejí se otočí za hlasem a hned směrem ke mně vyhrkne: „Chci vyzkoušet vaši nejdražší postel! A tento...“, nedořekne a prst zabodne do raráškovra ramene.

Pomyslím si: *Takových by bylo, co se chtějí vyválet v našem přepychovém výrobku, užít si s Nad'ou a pak nic nekoupit.*

„Alexandr Makedonský!“ vybafne cizák prohnutý jako luk, sotva k němu dochvátám.

Pobaveně zavrám: „Hana Pražská,“ a ze slušnosti neznámému muži nabízím pravici.

„Vy mi odmítáte projevit úctu?“ štěkne povýšeně precek a z očí mu šlehají blesky.

Moji zmatenost utíná Nadin udivený výkřik: „Jééé, vážený Alexandr! Nejslavnější vojevůdce lidských dějin!“ Blíží se k nám za neustálého japonského uklánění.

Sklopím na znamení úcty hlavu. Šrotuje mi v ní a kýžený záblesk se přece jen dostaví. Narovná se a nejistě brebtlou: „Alexandr Veliký?“

„Co si to dovoluujete?“ dští vousáč síru. „Za vaši opovážlivou urážku tvrdě zaplatíte!“

Otrů si popraskaný obličej a třestí oči na uřvaného skřeta. Nechápu, co se děje.

Nadě v porobeném předklonu sevře návštěvníkovu ruku a hned přitiskne rty k hřbetu jeho dlaně. Po chvilce trochu zdokonalenou angličtinou uctivě řekne: „Jsem velmi šťastná vás poznat, vážený pane. Co vás k nám přivádí? Splním vám každé přání.“

Alexandr odvrátí zrak k Nadě a chladně oznámí: „Chci si prohlédnout vaši nejdražší postel.“

Do minuty nechápavým pohledem doprovázím odcházející dvojici.

Čert s většími rohy důležitě zašeptá: „Měla byste se tomu blbovi omluvit.“

Druhý čert upozorní: „To už je zbytečný. Ten hňup se rád mstí.“

Cítím nával horka. Právě jsem urazila obyvatele pekelného Olympu a vůbec netuším čím. Zadívám se na čerta po levém boku a nadnesu: „Co ho tak naštvalo?“

„Velikým ho nazývali tam nahoře nepřátelé. Bral to jako vysmívání se jak tam, tak taky tady. Je na to až moc háklivý.“

„Do hajzlu,“ vycedím a zabodnu zrak do oroseného kamenného stropu. Můj mazlík rarášek mě začne jemně hladit po stehně.

Čerta s většími rohy zajímá: „Prý tady budujete nějaký sportoviště? Prý tady budeme sportovat my.“

Informuji d'áblovy služebníky o podrobnostech. Můj monolog přerušuje Alexandr Makedonský, který vykoul ze vzorkovny výrobků a máchl směrem k nám rukou.

„Asi se mu ta postel líbí,“ odhadne čert a nepochopitelně zamíří ke vchodu do naší čtverky.

„Od skřčka bude na tři hodiny pokoj,“ vydechne úlevou jeho kolega.

Totálně netuším, co se děje. Bleskne mi až při vyvalení očí na pětici překrásných žen, nasoukaných do sexy šatů. Všechny mají dlouhé vlnité havraní vlasy, temné hnědé oči a výškou nepřevyšují rarášky. Ale ženy menšího vzrůstu řadím mezi roztomilé bytůstky, naproti tomu mužští trpaslíci jsou mi spíš k smíchu.

Harém Alexandra Makedonského směřuje ladným krokem ke zkušebně našich výrobků.

Čert s většími rohy závistivě zasyčí: „A nám žádnou nikdy nepůjčí. Ani na chvilku. Splníme mu, jak pitomci, každou blbost, co ho napadne, a vždycky nakonec utřeme.“

Druhý čert se smutně nadechne. „Radši bych sloužil v očištcí než tomu debilnímu nafoukanci a skrblíkovi.“

Pětice žen zapadla za hnědé dveře na konci chodby. Slyším cvaknutí zámku. Nad'a tam snad zůstane? Otřepu se a dvojici po mém boku navrhu: „Nechcete si prohlídnout naše budované sportoviště? Na projektu spolupracuji s přítelem Dadalosem, šéfem evropských d'áblových služebníků.“

„Dadalos?“ hlesne čert s většími rohy a nesnadně polkne.

„Váš přítel?“ šeptem dodá druhý.

„Ano, Dadalos je můj velmi dobrý přítel. Svěřila jsem se mu s myšlenkou na sportovní klání d'áblových služebníků a on zajistil prostředky na vybudování sportovišť a potřebného zázemí. Jsme si s Dadalosem velice blízcí. Jestli mi rozumíte...“

Slyším uklidňující slova: „Tak to se pomsty od toho skřčka nemusíte bát. Dadalos nahání strach i jemu.“

Vezmu návštěvníky za ruce a odvádím je pryč z naší sekce.

Cestou dodám: „Rychle vám ukážu, co se buduje, a pak vám najdu pár našich hezkých žen k potěšení... Když už jste tady.“

„Nevynecháme tu prohlídku?“ prosí čert s většími rohy...

„Velice se vám omlouvám, milá Hano, za můj předchozí neuvážený výbuch,“ kaje se Alexandr Makedonský obklopený svým harémem. Uplynuly hodiny důkladné zkoušky naší luxusní postele, Alexandr má čelo poseté kapičkami potu.

V duchu se řehtám. Obyvatele Olympu totiž právě jeden z čertů informoval o mém příteli Dadalosovi. Zašvitořím: „Vůbec nic se nestalo, vážený Alexandře... Líbí se vám naše luxusní prostorná postel?“

„Ach ano. Jednu si zakoupím a napíši o ní pochvalnou recenzi na svém blogu. Očekávejte zvýšenou poptávku.“

„Budu velmi ráda, když se o našem výrobku pochvalně zmíníte. Navýšíme cenu o dvacet procent. Těch dvacet procent bude vaše provize za prodaný kus...“ Rozzářím tvář povzbudivým úsměvem a zacukruji: „Souhlasíte?“

Masivní ocelové dveře naší sekce klaply a vzácná návštěva zmizela. Nad'a si pročísne vlasy a zavrtí hlavou. Spustí: „Ty vole, to bylo teda něco. Se tam svlíknu, jedu naučený, čekám jak tupý tele, že se Sašík přidá, a hovno. Nečekaně tam vpadne pět ženskéjch a začnou orgie.“

Poplácám kamarádku po zádech a pobaveně pátrám: „Vůbec nic nebylo?“

„Jsem furt olympová panna,“ zamumlá Nad'a a pokrčí rozmrzele rameny. „Ale jako o nic jsem nepřišla. Slavnej velkej vojevůdce, o kterým jsme se učili v dějáku, a má ho malýho... Ale jako výdrž má, to jo. Tu postel prubnul pořádně.“

Nespokojeně mlasknu a svěřím se: „Vůbec jsem neměla tušení, že je háklivý na oslovení *Veliký*. Nedocvaklo mi, že se mu říkalo taky Makedonský.“

Nad'a se hlasitě rozřehtá. Po uklidnění z ní padá vodopád slov: „Občas mrknu na jeho blog, jinak bych byla taky v prdeli. S jednou jeho píchačkou jsem dala řeč. Představ si, že má v harému celkem šedesát ženskéjch. Jedna jak druhá. Jako může si to dovolit, vydělá svým blogem řůru kreditů. Ta, se kterou jsem chvilku kecala, tvrdila, že ji vykoupil z očištec. V devatenácti si kvůli fotrovi podřezala žíly. Nedovolil jí ženáče. Trubka jedna. Něco taky kecala o Napoleonovi, ale moc jsem jí nerozuměla...“

Hádám: „Napoleonův syndrom?“

„Jo, nějakej ten syndrom.“

Rozverně zahlásím: „Tak jsme doma. Alexandr Veliký má komplex ze své výšky.“

„To je něco podobného, jak jsem já mívala mindrák, že nemám žádný kozy?“ pátrá Nad'a se zachmuřeným obličejem.

„Jo, něčím podobným on trpí dodnes. Určitě v jeho harému nebude jediná žena, která by byla vyšší než on. Nedotkl se tě proto, že jsi o hlavu a půl vyšší.“

„V posteli se to přece vždycinky srovná, ne?“

Pobaveně na kamarádku mrknu a řeknu: „U něho ne... I když, co jsem četla, Napoleonův syndrom je nepřesný pojem. Napoleon byl lehce pod průměrem výšky mužů začátku devatenáctého století. Ten posměšek vymysleli tehdy Angličané a ujal se...“

Další moje postřehy ruší výkřik naší defraudantky: „Holky, to neuvěříte, koho jsem teď cestou sem viděla!“ Chvátá od vchodu k nám.

Nad'a nasadí přesvědčivý poker face a nedůležitě brebtne: „Že by samotného Alexandra Makedonského?“

„Jak to víš?“ vypálí defraudantka a zpomalí krok. Všímám si jejích zaprášených modravých šatů a umouněného obličeje.

„Byl tady. Zkoušel tu naši luxusní postel.“

Defraudantka ztuhne a sotva slyšitelně hlesne: „Tys s ním šoustala? ... s legendou z Olympu?“

Nad'a dá ruce v bok a suše informuje: „Má ho prťavýho. Báľ se, že by mě s ním jenom lechtal, tak si s sebou přitáhl na zkoušení svůj harém.“

„A koupil si tu postel?“

Proderu se ke slovu a hrdě řeknu: „Nejenom to. On na naši postel na svůj blog napíše pochvalnou recenzi. My navýšíme její cenu o dvacet procent, což bude jeho provize.“

Defraudantce přistane dlaň na čele a vybuchne: „To je průser! Víte, jakou má ten jeho blog sledovanost? Nestíháme výrobu, s termíny dodání jsme v prdeli a ještě toto...“

Nad'a zahlásí: „Co tak rozšířit dílnu? Najmou se další zdechliny z pater pod náma. Koupíme pár mašin a je to.“ Nečeká na defraudantčinu reakci a obrátí se ke mně. „Jo, ještě jedna skvělá zpráva. Sašík mi slíbil, že domluví jeden pelech pro d'áblův palác. Jako dar. Víím, že se tam chceš vecpat, takže ji tam povalíš prezentovat ty.“

Strnule zírám na posla skvělých zpráv. Tvář se mi začíná rozjasňovat. Jistím se: „Fakt? To by bylo skvělý.“

„Jasan. Předvedla jsem našemu vojevůdci žhavý divadýlko s jednou z jeho harému. Vrněl blahem. Tak jsem to zkusila...“

Defraudantka zabrblá: „Že ty bys jenom čuměla, jak někdo cizí dovádí v posteli, to by byl neskutečnej zázrak...“ Přehodí řeč: „Abraxas bude mít napilno. Na hlavním stadionu spadl velké kus stropu. Zavalilo to padesátku Číňanů... Řachlo to deset metrů ode mě. Ještě teď se třesu.“

„Co se přesně stalo?“ vybafne Nad'a a prodlouží krk.

„Jsem se malinko rafla se stavbyvedoucím,“ líčí dramaticky defraudantka. „On couval, couval a najednou bác. Zbyla z něj placka. Ani nestačil zařvat.“

„Žes na něho zas ječela jak siréna, a proto ten strop zahučel dolů?“

Brunátnější defraudantka zakřičí: „Ty krávo! Pro nějaký blbej zvýšenej hlas ten strop nespád!“

Nad'a se uchechtne a rýpne: „Nebýt zdechlina, tak z toho tvýho řevu ohluchnu. Se nedivím, že ten strop to taky nedal.“

„Pro mě za mě si mel, co chceš!“ štekne tišším hlasem defraudantka a přesune oči na mě. „Abraxas ať první olíže stavbyvedoucího. Potřebuju s ním večer probrat spoustu věcí.“

„Jak ho asi tak mezi tou padesátkou zavalenejch poznaj?“ upozorní Nad'a. „Vždyť musí bejt rozmaširovanej na sračku. Vždyť ti Číňani vypadaj jeden jak druhej, když jsou v poho. Teďka jsou z nich akorát tak lívance. Z toho by byl zmatenej i děd Vševed“

Defraudantka předvede vítěznou tvář a pyšně sdělí: „Poznaj ho, protože mu zpod tý skály zůstala trčet ruka s tetováním. Přivázala jsem k ní cedulku s jedničkou.“

Vložím se do hovoru: „Napřed jsi Číňany nenáviděla a teď taková starost o stavbyvedoucího? Spává u tebe...“

„V posteli probíráme jenom podrobnosti výstavby a zvládání termínů,“ vyhrkne defraudantka s pozdviženým úzkým obočím.

„Pchá!“ vybuchne smíchy Nad'a.

Defraudantka přivře víčka a maličko pomstyctivě pronese: „A kdepak se toulají vaši miláčci, princezny? Neděle, jeden by si myslel, že budete s milovanými muži, a... Druhý víkend po sobě, co Jakub s Kosmou spolu trajdaj kdoví kde. Já v posteli spojím povinnosti se zábavou. Pro vaši informaci: Chang je po otci poloviční Angličan. A gentlemanství podědil právě po otci. Vůbec není žádněj čistokrevnej šikmookáč, kterým Nad'a ve sprše tak vášnivě drhne jejich ocásky...“

Klidně si, milí smrtelníci, můžete myslet něco o ponorkové nemoci. Však trčíme v potemnělém podzemí, jeden by se nedivil. Ne, žádná zášť mezi námi nepanuje. Spíš občasné menší dobírání, kterému se časem společně zasmějeme.

Ale... Před nedávnem jsem Nad'u léčila z přehnané žárlivosti. Už jsem o tom dřív psala. Musím přiznat: taky mi teď mozkiem začal cestovat vytrvalý červ pochybností. Jasně že jo,

já jako vzor neposkvrněné věrnosti patřím k naprosté chiméře, to stejný kamarádka. Přesto, nevyrázejí náhodou Jakub s Kosmou na víkendový lov ženských? Pouhá myšlenka na to, že si můj miláček v tuhle chvíli užívá s nějakou mrchou v posteli, mi povážlivě zvedá tělesnou teplotu nad optimální pekelnou třicítku.

Po jedovatě upřímné defraudantčině poznámce jsem spěchala za naším kmetem Janušem, neoddělitelnou součástí Abraxasovy léčebné procedury. Zavalená těla se ještě nepodařilo vyprostit zpod zříceného mohutného stropního bloku, takže volný čas jsem využila k zaplacení ostnů žárlivosti. Zase jsem podlehla svodům kmeta s básnickým střevem...

Uši mi mučí šíleně hlasité pištění. Nesnáším budíček! Proč ten hnusný zvuk musím poslouchat i o víkendu?

Uplynuly další dva týdny. Dávno nespím, užívám si tradiční Abraxasovo vítání nového dne. Tlapkami mi jemně masíruje břicho. Neuvěřitelně příjemný pocit.

Dál ležím se zavřenými víčky a přemítám. Možní nevěrníci Kosma s Jakubem konečně přiznali barvu. Nestydatě nám lhali. Vůbec třikrát po sobě do Paříže nepáchli, aby stihli projít celou výstavní pekelnou metropoli, jak tvrdili. Důvod zástěrky nás hodně šokoval. Chlapi vybírali vhodnou destinaci pro svatební cestu Nadi s Jakubem. Dovolenkové ráje navštívili osobně, zavítali do mileneckých apartmánů, zjišťovali podrobnosti o službách. Samo sebou si taky hodně užili. Wellness, sportování, koupání v podzemních jezerech, adrenalin v jeskynním bludišti, kasino...

Naďa ve finále vtíravých pochybností podrobila Jakuba tvrdšímu výslechu. Ach, to nedokonalé silnější pohlaví, neschopné důvěryhodné lži. Plácají nesmysly a nakonec se do nich vždy zapletou jako hloupá moucha do lepkavé pavoučí sítě. Naproti

tomu ženy dostaly do vínku dokonalé mlžení, přesvědčivé zastírání pravdy a paroháče dokážou vodit za nos věky.

Jakub přiznal barvu celkem brzo. Budiž nevěrníkovi ke cti, že podlehl chťiči jenom ve dvou případech.

Po záletníkově kápnutí božské Nad'a hystericky spustila: „Já se tady chovám jak jeptiška a ty! Ty parchante! Pořád jsem tady na tebe myslela, trápila se nad tím, jestli se vrátíš v pořádku! Šíleně se mi po tobě stejskalo! A ty?“ Schovala obličej do dlaní a zdrceně odříkala: „Úplně pohodovej si na vejletech šukáš jiný ženský. Ty vole jeden, hledáš pro nás, kde bysme strávili fantastickou svatební cestu, a...“

Do pěti minut po poslední výčitce Nad'a skáče na mé lože a před důležitě odříká: „Kubajsovi o minulým vejkendu nikdy ani muk. Sice si dal dvě rychlovky, hajzl, ale mrzí ho to...“

Nad'u její šestý smysl nezklamal. Věřila mu a Jakubovo přiznání přineslo potvrzení vtíravého tušení. Vzdala se dokonce drhnutí nahých Číňanů. Ve vzorkovně zaměstnala ženskou a chlapa z naší sekce a přestala nahá se zákazníky zkoušet kvalitu našich postelí. Rozhodla se totiž pro absolutní monogamii. Důvod: silná žárlivost. Doufala, že když sama dá naprostou věrností vzor, Jakub přestane pokukovat po jiných ženách a flirtovat s nimi.

Minulý čtvrtek jsem slyšela smutné přiznání: „Viš, Hančo, já jsem teďka poprvý opravdicky zamilovaná. Fakticky až po uši. Když jsem tam nahoře od mých šestnácti šlapala, viděla jsem v chlapech akorát tak kasičku, abych si mohla koupit další dávku heráku. Herák byl můj milenec, kterému jsem byla nucená bejt věrná. Despota, kterej mě nechtěl pustit ze spárů, abych se mohla svobodně nadechnout a žít život, po kterým jsem vždycky toužila.“

„Oko za oko, zub za zub!“ rozhodla odhodlaná Nad'a před deseti dny. „Kubajse s Kosmou místo pařížskejch památek zajímaj

frndy podělanejch mrch. Když si oni pořádaj šukací výjezdy, proč my dvě bysme tady měly trčet jak trubky? Bez pořádnýho vzrůša. Když jim ňaká věrnost nic neříká, proč by měla nám?“

V pátek odpoledne jsme na přibližovadlech pro dva vyrazily na cestu do Mnichova. Vedle mě seděl mladý sympat'ák z pražského třetího patra. Za námi cestovala Nad'a s bývalým kulturistou. Cíl putování: hotel Bayer. Jeho ředitel mi nabídl ubytování zdarma, proč toho nevyužít? Muže, kteří na naší čtverce chvilku makali, přemluvila Nad'a celkem snadno nabídkou bezplatného výletu a postelových hrátek v cizině. Skončili jsme v překrásném apartmánu a hřichem srovnávaly zálety našich miláčků. V sobotu ráno jsme unavené mužské osazenstvo vyměnily, v neděli to samé.

Do pekla, jakými výčitkami jsem trpěla při zjištění Kosmovy věrnosti! Uvěřila jsem představě, že můj miláček podlehl svodům žen stejně jako Nadin Jakub. Ach jo... Sice jsme si s Kosmou nikdy neslibili, že budeme patřit pouze jeden druhému, ale kolikrát jsem to měla na jazyku. Pak mi hlavou proletěl můj mazlík rarášek. Vlastně jsem jej překřtila na Mazlíka už první den mého pobytu v pekle. Ostatní obyvatelé naší čtverky jeho nové oslovení časem převzali. Dokonce i někteří d'áblové služebníci mu říkají Mazlíku, což je dost legrační. Ale zkuste vyslovit *Ahrstrbnudrbnu*. Takovým naprosto šíleným jménem mého nejmilejšího raráška poctili při narození. Znamená pro mě spíš syna, kterého vypiplávám k obrazu svému. Vedu ho k píli, dávám mu za vzor šéfa evropských čertů Dadalose, kam až to dotáhl, když se hodně činil a nepodlehl proslulé lenosti d'áblových služebníků. Mazlík se trpělivě snaží učit nové věci, dělá mi radost. Dokonce i Abraxas zkrotl, přestal vyvádět při Mazlíkových orgasmech a záda mu už divoce neškrábe. Možná pomohla moje dlouhá domluva. Přijde mi, jako by Abraxas slovům nové paničky rozuměl... Vlastně i Kosma mi doporučuje, abych dál udržovala poměr s Mazlíkem. Jinak bych riskovala případnou

proslulou zákeřnost ďábových služebníků. V současnosti mě uctívají, zasloužila jsem se o zvýšení jejich platů, díky čemuž si můžou víc užívat s našimi ženami...

Dalším mým občasným milencem je náš roztomilý kmet. Přiznávám, že Januš plní v pekle roli mého otce. Ráda se občas za ním stavím pro moudrou radu, svěřím trpělivému naslouchači svou potíží nebo nerozhodnost. Je něžný při milování, těším se na jeho sladké a chlípné verše. Januš, nasátý životními zkušenostmi z pozemského světa, nebe i pekla, předává otcovskou lásku i radě dalších žen z naší sekce. Prostě nepostradatelné zlatíčko.

Poslední týdny mě trápila a víc než případná Kosmova nevěra dál trápí pouze jedna věc – nesplněný Dadalosův slib. Sice mi od šéfa evropských čertů na účtu přistálo půl milionu kreditů za postelové hrátky, ale kdepak zůstal podíl z nadhodnoceného stavebního rozpočtu? Lákavé čtyři miliony zatím nedorazily. Proč? S Dadalosem jsem od našeho mnichovského setkání nemluvila, nepotkala se s ním. Spojku při výstavbě sportovišť získal v defraudantce, nikoho jiného z pražské čtverky si nepustí k tělu. Žere mě možná eventualita, že čtyři miliony nakonec shrábne defraudantka. Jenže, můžu se přes ní natvrdo zeptat, kde trčí moje tajná provize? Šílená potíž. Tu hromadu kreditů bych obratem směnila za vysněný zámeček v dovolenkové destinaci. Najala bych do něj služebnictvo a nabídla mým spoluobytelům možnost strávit tam volno za rozumnou cenu, klidně i na splátky.

Ano, překvapivě taky peklo daruje ročně zdechlinám čtyři týdny dovolené. Asi neuvěříte, ale v podzemí existuje i dvanáct svátků, čas bez nucené práce. Oslavuje se celý první týden v lednu, jinak jsou svátky rozházené po jednom dni v průběhu kalendářního roku. Malinká pomsta ďábla: v datu vlastní smrti

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy *Ďáblovo tajemství*.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.